

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre ..... 10 ft — kr.
Félévre ..... 5 „ — „
Negyedévre ..... 2 „ 60 „
Egy órára ..... 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**
Kiadók: **Hoffmann és Társa**

Hirdetési díj:

egy hasábas petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzár-
dítások alkú szerinti jutányos áron fizetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

A közösügyes kvóta.

(B. H.) A kvóta-kérdésben a jelen kormány állítólag kész elfogadni Magyarország hozzájárulásának a közös kiadásokhoz 34 százalékról 35 százalékra fölemelését. Ez nagy dolog. Pénzügyileg, gazdaságilag és politikailag szerfölött fontos. Hogy igaz-e kételkednünk kell benne, míg az ellenkezőről meg nem győződünk. Feltűnő azonban a rendesen jól értesült N. Fr. Presse-nek hízelt okoskodása, hogy Magyarország »javult anyagi helyzete s gyarapodott gazdagsága, fölszegei és hitele mellett« tart-a lovagias kötelességeinek »a nagyobb kvótát elfogadni, már csak a millenniumra való tekintettel is« sőt még Deák Ferenczet és Andrássy Gyulát is földézi sirjából, hogy velünk a magasabb kvótát elfogadjassák. És ezt az okoskodását az osztrák liberálisok lapjának a magyar szabadelvűek egyik közönsége szivesen lenyomatja, mint egy ajánlasképpen a kormánypártnak.

Itt persze számokról nincs szó, az osztrák kormány és tartománygyűlések hasonló követeléseiben sincsenek számok mondva. A mit egyesek írnak, vagy beszélnek, az csupán Ausztria nyers jövedelmeinek Magyarország költségvetésében előirányzott brutto jövedelmével való összehasonlítása s ezek a számok semmi értelemmel vagy értékkel az összehasonlításra és a kivételre nem birhatnak. Mert vagyont és jövedelmeket csak egyenlő alapon lehet összemérni s tételről-tételre kell a két állam jövedelmi forrásait összehasonlítani s mindazt eliminálni, a mi összevetés alapja nem lehet. Erre a legkézzefoghatóbb példa a magyar és az osztrák államvasutak a budgetben, lévén a magyar államvasutak bevétele igen nagy, tiszta jövedelme pedig ugyszólván semmi. Az osztrák számítás ezeket nem veszik figyelembe, midőn a magyar kvótát 46 százalékban szeretnék megállapítani. Ez persze nem komoly dolog s erre senki sem gondol, ez csak a hatás kedvéért csinált járma az osztrák követelések föfokozására, a magyarok ijesztgetésére és a magyar országgyűlés megpuhítására, hogy a kvóta fölemelésébe egyáltalán egyezzenek bele.

Nagyon meg lesznek elégedve az osztrákok, de nagyon megszenvednénk mi, ha kormányunk beleegyezésével és befolyásával kvótánk csak 35%-ra is emelkednék. Mert az idej rendes és rendkívüli közösüggyi kvótánk 34 millióban állapították meg. Ha ezt átszámítjuk 30%-ról 35%-re, úgy több mint 39 és fél milliót kellene fizetnünk, vagyis 5 és fél millióval többet, mint jelenleg.

Minthogy pedig a közösüggyi kiadá-

sok évről-évéé növekednek s az új véderő törvényvel, melyben a hadsereg létszámának ismét lényeges szaporítását tervezik, a közös kiadásokat tetemesen fokozni fogják, következésképpen a kvóta-arány megváltozása nem az idej budgethez mérendő s tehát nem évi öt millió, hanem sokkal nagyobb megterhelésével fogna járnai Magyarországnak.

Hogy ezt a keserű labdacsozt nekünk beadják, a kormánypárti lapokban félhivatálosan azzal biztatnak, hogy a fogyasztási adóknál és a vámrestitúcióknál kárpótlást nyerünk. Utaltánk már e falláciára, mert mi sem bizonyosabb annál, hogy mindenik állam a területén elfogyasztott cikkek utáni adónak egyedül jogos tulajdonosa, így tehát a szesz, sör, cukor és petroleum fogyasztása után Magyarországot illető jövedelmet semmi szín alatt más nem fizeti, mint a magyar fogyasztó közönség, tehát a sajtó állampolgáraink, kiknek adója a magyar államkincstárba való, azt tehát Ausztria sem nekünk nem ajándékozhatja, sem tőlünk el nem veheti, mert az kizárólag minket illet. Kárpótlás vagy kompenzáció tehát a fogyasztási adók semmi szín alatt nem lehetnek azért, ha mi a közös kiadásokra az eddigieitől többet fizetnénk. Szintugy a vámrestitúciók minden kivívíteli cikkek után azt az országot terhelik, melyben a gyártmányért a kincstár az adót beszedte, ha tehát az osztrák gyártmányért a magyar határon, vagy a magyar áruért az osztrák határon izek az adót vissza, ezt mindenik állam terhére tessék kölcsönösen elszámolni, de ebből igazság szerint sem egyikre, sem másikra haszon, avagy kár nem járulhat és így a vámrestitúciók sem lehetnek a kvóta-szabályozásnál a kompenzáció tárgya. E kettőnek emlegetése csak pohintés a magyar közönség szemébe és lépre csalgatása a szabadelvű pártnak, tapasz a kormánypárti lelkiismeretekre. De ne tessék ámitani, mert nem lehet, hanem világosan tessék megmondani, hogy a kvótát fel akarják emelni, a mit csak azzal okolhatnának meg, ha bebizonyíthatnák, hogy ez igazságos, politikai okokkal azonban, avagy konfundáló kompenzácionális ígérésekkel és fogásokkal semmi esetre sem.

Vagy igaz, — hogy Magyarország Ausztriához viszonyítva aránytalanul gazdagodott és fizetőképesebb lett, vagy nem igaz. Az utolsó évek szédelgése s Budapest valóságos felvirágzása meg nem teveszthet bennünket arra nézve, hogy Ausztria vagyonosodását úgy abszolút gazdaságban, mint aránylag is sokkal nagyobb tartjuk, mint Magyarország jó-

létének emelkedését. Nálunk inkább csak az adók emelkedtek, mint sem a vagyon, Ausztriában pedig megfordítva. És ezért most mi fizessünk többet? Ki a számokat, melyeket a két kormány alapul vett akkor, midőn a 35%-es kvótában féligmeggig megállapodtak. Hiszen e számítások a kvótabizottság elé lesznek terjesztendők, a kormány e bizottság megválasztását legközelebb kilátásba helyezi, mivel az osztrák kormány is most akarja a kvótát tárgyalni, mind a kettőnek kedve lenne hamar tulesni ezen kényes dologon, a kvóta fölemelését a bizottságokra tolni s azután mielőbb a törvényhozással elfogadtatni. De milyen keserű lesz tiz esztendeig a magasabb kvótát fizetni! Nem tiz esztendeig, hanem huszig, harminczig s mindaddig, míg az 1861-iki kiegyezés áll, mert leszállítani a kvótákat Ausztria soha többé nem enged. Fölöttébb vigyázzunk tehát, nehogy jogtalan és elviselhetetlen tributumot rójunk hazánkra.

És ne felejtsek államférfiaink, vagy mondjuk inkább pártjaink, azt sem, hogy Magyarország mennyit veszít a vámokon, melyek a közös kasszába folynak, mivel iparcikkekben Magyarország a passzív piacz. Továbbá, hogy Magyarország kvótáját a külügyminiszterium és a tengerészet egészen, a hadsereg pedig tulnyomó részben Ausztriában költi el, úgy hogy ez a pénz, valamint az udvartartás költsége az országból állandóan kifoly, Ausztriába pedig befoly, hogy ott maradjon. Ezt a vérátömlesztést most is alig bírjuk elviselni s miatta nagyfokú vértelenségben szenved egész életünk. De mi lenne gazdasági szervezetünkben, ha e transfusio sanguinis még nagyobb mérvet öltene.

És ne felejtsek azt sem, hogy aránytalanul nagyobb véraót fizetünk Ausztriának lakosságának a közös hadsereg és a honvédség szolgálatában és mindaz a munka és fiatal erő, melyet ide fordítanak, a magyar gazdaságtól veszik el, az osztrák közigazdaság munkaértékében pedig megkimélik. Valóban úgy érezzük, hogy nagyobb igazságtalanság és kegyetlenség alig érhető bennünket, mint a kvótának említett fölemelése.

Mennyire kellett a magyar alkotmányosságának lesüllyedni, hogy egy gyönge kormány a magyar parlamentnek ily ajánlatot tehessen.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház mai ülésen folytatták a költségvetés részletes tárgyalását. A rendelkezési alap tételéhez csak V á r a d y Károly és H o r á n s z k y Nándor szoltak. A királyi székelye körüli miniszterium költségvetéséhez

csak P á z m á n d y Dénes szolt. Déli 12 órakor egy előbbi határozathoz képes a ház áttért a kérvények tárgyalására. A hétfői ülésen viszont még a költségvetés tárgyalása előtt a IV- és VI. bíráló bizottság hiányzó tagjait is meg fogják választani.

Tisza István a botrányhős. A képviselőház tegnapi ülésén a kis Herbert minduntalan belekiabált Sima Ferenc beszédébe, ki jogos kritikát gyakorolt apja ellenzéki működése felett s felhívta Tisza István figyelmét arra, hogy olvassa el Tisza Kálmán ellenzéki beszédeit és látni fogja, hogy mint küzdött Tisza Kálmán a szavak minden gyilkával Eötvöstől Andrásyig és Andrásytól 1875-ig.

Tisza István: Nem igaz! Hazugság!

Sima Ferenc: Fel fogja olvasni, a mikre hivatkozott.

Tisza István: Nem igaz!

Sima Ferenc bizonyítja, hogy nem új modor az, amelyben az ellenzék ma küzd.

Tisza László: Bizony új!

Ugron Gábor: Lónyáival mit csináltak? (Nagy zaj és mozgás.)

Sima Ferenc hivatkozik arra, hogy Tisza Kálmán tartott 69-ben 177 beszédet, 72-ben 197 beszédet, 73-ban 202 beszédet, ezenkívül pedig benyújtott 36 törvényjavaslatot, ő maga 134 határozati javaslatot és 87 önálló indítványt. (Nagy mozgás.)

Ugron Zoltán: A számok beszélnek.

Sima Ferenc azt hiszi, hogy mégis csak más viszonyok voltak azok, mint a maiak.

Ugron Zoltán: Akkor még nem rontotta meg Tisza Kálmán a közérkölesöket!

Az ellenzék méltóság teljesen viselte magát, s megmutatta a fiúnak, hogy a mostani ellenzékben sokkal több parlamenti tisztességérzet van, mint az ő dragalatos apjában, s hozzá méltó fiaeskájában.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Beköszöntés.

— Felolvasta a szerző a »Csokonai-kör« f. hó 10-én tartott felolvasó ülésén. —

Ós Debreczen, im vendéged vagyok
És kebleden hogy megpihenhetek,
Szememben drága, hév könnyű ragyog!

Óh mennyit vágytam én tehozzád
Sovárgó hittel, biztató reményvel,
Hogy boldogságon utját rendbe hoznád.

Most itten esüggök rajtad szólanul
És téreid bámulva áttekintven,
Szívemben lelkesültség lángja gyúl.

Dus földedben mi kincs, mi ós e-ő:
Egy hercegeg tengernyi szép határod,
Melyen nincs talpalatnyi heverő.

Szabad gulyák s ménesnek körme vágja
Füvetét; szabadságot lehel
Fü, hant, kalász s pusztáid delibujja.

Hát néped, oh, ez érczes, tiszta mag,
Honalkotó Árpád romlatlan vére,
Modern gazok mit meg nem rontanak?

Magyar szív itt dobog még régi tüzzel;
A jellem ősi fényben itt ragyog;
Nem szó, igazság itt: »Magyar vagyok!«

És hölgyeid, a bájos szép leánykák
S magyar nők disze, kardos asszonyok,
Kik a vendéget tebe-vajba mártják;

Nagy tisztelőtök voltam réges-régen
S bevallom im: szüm értetek dobog . . .
De csak titkon . . . mert már háza s
(1893.) v a g y o k .

Dr. Varga Bálint.

Szétforgácsolt erő.

Hajdu-Hadházon „Gazdakör” czim alatt egy új társadalmi kör van alakulóban, mely mint ilyen, megalakulása esetén harmadik lesz a 8000 lelket számláló községben.

Van ugyan eddigelé egy párt színezet nélküli kaszinó az intelligensebb elemek befogadására s van egy polgári olvasó-kör csaknem kizárólag gazdálkodó tagokkal.

Már maga azon körülmény, hogy az értelmi osztály és a polgárság eddig így egymással el-zigete ten, külön-külön társadalmi körben éltek, volt a szülő oka és mintegy természetes következménye a régóta tapasztalt torzalkodásnak, egyenlenségnek s a fokozatos v i s s z a f e j l ő d é s n e k, mert a két társadalmi-kör egyedet egymás gondolkodás módját, véleményét, akaratát nem ismerték; egymásban csak a hibát keresték s egymás érdemek szerint nem szerették és nem becsülték soha!

Ki csodálkoznék hát ily körülmények között azon, ha nincs a községben egészes és egészes közszellem?

Az értelmi osztály némely tagja, a kik ugyan csak annyiban tartoznak ide, mert nadrágot viselnek, csak akkor keresi fel a »populét« a népet, s szorongatja annak kerges tenyerét, a midőn választások vannak, s ib

S ha egyszer megkapta a kenyeret, — fel se veszi a »parasztot«! s mert ilyen spezciesek elegenden vannak, a paraszt viszont nem szereti a »nadrágot«!

Igy van ez Hadházon is, sőt ha valahol így van, sajnálatos . . . Hadház az.

Ott, hol nincs külön »uri kaszinó« külön »polgári kör«, igazán gyönyörűség nézni, milyen szépen elfernek együtt a társadalom minden rétegének emberei, milyen szépen elbeszélgetnek a napi események és közügyek

Ki akar villát?

A »Debreczen« eredeti tarczája.

Ireta: **Vértesi Arnold.**

Egy jó barátom gyászos sorsát teszem itt közzé, a ki világtulajdonos lett s most az istenre kéri embertársait, hogy szabadítsák meg tőle De hadd mondja el ő maga:

Hát úgy történt, hogy a feleségem már régóta emlegetté, milyen terhes ez a folytonos huzakodás, hol itt nyaralunk, hol ott nyaralunk, egyre vándorolunk s keresünk valami jó lakást, de soha sem találunk. — Aztán egy egyvüvé zsu'olva mindenféle néppel, egy házban, egy kertben, úgy, hogy bekukucskálnak az embernek a konyhájába, hogy mit főznek s az ember egy lépést sem tehet, hogy bele ne botlanék valami szenzáls felzúzómozott családjába, a kik ott páváskodnak a hosszú sleppjeikkel, míg a gyerekek moeskosan, piszkosan orditoznak a verandánk előtt s kavicsokkal beverik az ablakaikat. Tavaly betörték Manczikának az orrát is.

Milyen jó volna, ha mi is magunkban lakhatnánk a saját villánkban, a hol nem háborgatna senki. Lám Sósnek is szerezték már maguknak villát, pedig annak a férje számtalanécsos. Arányiék is a saját villájokban nyaralnak. Kondorék is. Mindenki igyekszik, hogy egy kis kertet, meg egy kis házaeskat szerezzen. Milyen áldás, milyen nyugalom az, ha az ember a saját otthonában lehet! Már csak a gyerekek vegett is, a kik szabadon futkoshatnak s nem ripakodik rájuk mindjárt valami geronba kertész, hogy ne tapossák le a gyepet, ne szaggassák le a virágot.

És gazdaságosabb is, az embernek kevessebb kerül, mintha bérelne valami nyári lakást. Természetes. Hisz a vilák tulajdonosai még nyerni is akarnák, ha kiadják a lakásaikat.

felől, mily szépen terjed ott a józan gondolkodás s a nép-nüveltség: ott az értelmi osztály lehajolt a pórnéphez, de nem maradt meg annak légkörében, hanem felemelte azt magához!

Óh! ti boldog Eldorádók! de irigy'endő a ti helyzetetek!

Vajon eljutunk-e mi oda val ha?

Nem. Nem juthatunk el soha, mert a »kaszt rendszer« a »születés és rang« emele választfal nem hogy megszűnne, hanem még inkább kiemelkedik e község lakói közt.

Hiszen az egymással homlokegyenest ellenkező két társadalmi kör mellé in egy harmadik is van születő félben: a »Gazda kör«, a gazdagabb földmivelők köre. Önkénytelenül felmerült lelkemben a kérdés, vajon mi czelja lehet ez új körnek?

Gazdakörnek nevezi magát . . . tehát talán a »gazdasági viszonyok javítása, a földművelés és állattenyésztés s ez által a közvagyonosodás előmozdítása?»

De ez valódi cziel nem lehet, mert ha az volna, e cziel kivívásának legtermészetesebb és leghivatottabb tere »a polgári olvasó kör« volna, melynek mintegy 300 földmivelő tagja van, a kikkel vállelve valószínűbb s mindenestre könnyebb volna a cziel elérni.

Mert az a 25—30 ember e nemes és fontos közcziel nemcsak hogy el nem éri, hanem még csak meg sem közelítheti soha!

Vagy talán sérti a nagy gazdasággal megáldott gazda ember büszkeségét egy asztalt ülni s egy levegőt szívni a kisebb birtokossal s esetleg a szegény, de becsületes napszámosal?

Ha így van, nagyon sajnós, de hát ez esetben ott van a kaszinó: annak az ajtaja sínes becsukva a polgár ember előtt s nem volt becsukva eddig sem.

Nem gondoltak-e ezekre a kör szervezői,

Annnyit tudott beszélni a feleségem ennek a dolognak az előnyeiről, olyan világosan meggyarazta s az alkalom is olyan kedvező volt, már tudniillik a feleségem nevére szerint hogy mind-n aggodalmam mellett végre rászámítam magamat. Ha meg kell vallani az igazat, főképe a házi beke miatt, hogy egyszer már nyugtom legyen.

Hiszen nem mondom, hogy épen ellenemre lett volna a dolog. Kinek lenne ellenem az, ha ptom áron, félig ingyen, egy szép kis villához jut, a mint azt a feleségem ékes szólón e-öadta? Soha még a világ teremtménye óta ilyen kedvező alkalom nem volt. A főváros közvetlen közelében, — a legegészségesebb tájon, — alig öt percnyire a vasutól, — nyaralók számára alkalmas telkek kaphatók egy forint ötven krajczárért négyszögölönt. Egy nagy részvénytársaság van alakulóban, mely szerfölött olcsón, evenkinti részletfizetésre fölépíti a házakat. Gondoskodva lesz társas kocsi közekedésről is. Még világitásról is.

Mindent nyomtatásban olvashattuk. A ki még részesülni akar e jótéteményben, sessen, mert a telkeket rohamosan elkapadják. Már is épülnek a villák.

Csakugyan, mikor kimentünk, láttuk, — hogy már két házának kiasták a fundamentumát s dolgoznak rajta a kőművesek. A többi még pusztaság volt, de a levett czővekek mutatták, hogy már több telket eladtak és ki-mérték. Sietni kell, másképp nem kapunk.

Feleségem nógatott, ne gondolkozzam sokáig.

— De hiszen ez rémitő sivatag, próbáltam ellenvetni.

Sohol egy fácskát nem lehetett látni, sehol egy tenyérsny árnyékot.

De az ügynök, a ki kikisért bennünket, arra is meg tudott felelni:

megdöntötte mit csinálnak, midőn egy új társadalmi kört létesítenek akkor, midőn inkább az eddigi két kör egyesítésén s egy egészes közszellem megteremtésén kellene fáradozniok?

Vagy mindezekre nem gondoltak és egyáltalán semmi másra nem gondoltak ők, hanem csak arra, hogy legyen egy gazdagabb gazdák köre?

Akkor az új körrel kevés szavam van.

Mert akkor: ugyanaz a buta gőg mely szülőj volt — fogja rövid időn ugy el-seperni, mint a forgószel hordja s el is seprí a puha havat!

Ezredéves kiállításunk.

Mátyás király szobra. Buntzenben, a régi vár kapuja fölött egy nagy fülkében van Mátyás királynak egy álló-szobra, amely az egyetlen egykoru szobor, mely a nagy fejedelmről ránkmaradt. Hiányos volna a történelmi kiállítás, ha a magyar nemzet e válszított nagy királyának ez az egyetlen szoborműve, legalább hű másolatban, látható nem volna benne. — Ezért már régebben engedélyt kértek rá, hogy a szobrot lemásolhassák, s ennek a munkának a kivételével Roch Kurt neves drezdai szobrászt bízták meg. — A szobormű gipszmásolata már elkészült, s napokban Budapestre érkezik.

A kiállítás katalógusa. Az ezredéves kiállítás katalógusa, — mint ismeretes, — nemcsak a kiállított tárgyak egyszerű felsorolása lesz, hanem azonfelül, hogy az ipar, kereskedelem, művészet stb. ezredéves történetét ösmerteti, teljes képét, megbízható statisztikáját adja minden iparág mai állásának is. — Az erre vonatkozó adatokat a kiállítók ezétra való kérdőívek kitöltésével adják meg, a mely adatokat természetesen lelküismeretesen megvizsgálják és felülbírálják. A kiállítás igazgatósága most körlevélben szólít fel minden kedvelmes kiállítót, a ki a kérdőpon-

tokra még nem válaszolt, hogy ezt a mulasztást a maga érdekében záros hátridőn belül pótolja.

La Hongrie Millénaire. Ez a címe Raoul Chélard párisi író egy nagyszabású munkájának, amely a napokban jelent meg Leon Chailley kiadásában Párisban. Közel négyszáz lapos vaskos könyv, amely pompás rajzokkal és fotográfiákkal tarkítva ösmerteti meg a külfölddel az ezerszázados Magyarországot, történetét, népeit, kulturáját, művészetét, s föl hívja a figyelmet a most készülő nagy országos ünnepre. Az érdeemes munka bizonyára nagy mértékben hozzá fog járulni, hogy Franciaország népeit a nagy magyar ünnepen való részvételre bírja. Ebben ugy segítségünkre van a francia, különösen a párisi sajtó, mely most a karácsonyi és újévi hetekben kolumnár ismertette Magyarország készülő ünnepét, a melyről a legkedvesebb legméregebb szavaival szól. Ilyen hosszabb cikket hozott az új esztendőben: a *Petit Parisien*, — a *L'Epogue*, *Le Liberal*, *L'Economiste Européen*, *L'Orient* etc. Az olasz és angol lapok is tele vannak a millenniumi készülődések ösmertetésével. Így a római *L'Italie* egy egész oldalon írja le a történelmi kiállítás épületeit, s hosszabb cikket közöl a *La Riforma* és a *Tarfulla* is. A londoni *The Standard* The Magyar Millennium címen ír lelkes cikket, s elismeréssel ír az *English* *Nail* is a nagy készülődésekről. A *flandriai Evening Telegraph* hán is nagyobb cikket olvastunk. — A képes újságok közül most a *Lipsei Illustrirte Zeitung* gyönyörű fametszetekben mutatja be a kiállítás épületeinek egy részét. — Az ismeretelő cikket a szeptemberi *Friedrich Feodor* írta, a *Pester Lloyd* munkatársa.

A jégvilág.

Oh, hogyan szeretem én a didergő sugarat, a hideg fényességet! Hogyan beleszédül a lelkem abba a csodás fehérségbe, a mit a tél ad az ő fagyos, zuzmarás szépségével! Ha a föld sötétéhez szokott szemem először pihen meg a hó fehérségén, valami színtelen álom fogja át a lelkemet, valami színtelen álom

fogja át a lelkemet, valami édes semmitézés, a mi-ben nincs se fájdalom, sem öröm, csak csend, esend és nyugodalom. . . Nem bánt akkor semmi, jól esik a magány, jól esik a zaj, és szeretnék nyitott szemekkel álmogni, hogy ne jöhessenek felém a sötétségből kibontakó alakok, mert érezni akarom azt a nagy fehérséget, a minék vágyával telis-teli a lelkem. Hisz az én álmaimnak foszlányai is ilyen fehérségben ragyogók, azok is meghalnak egy érintéstől, egy hangos szótól és elborítják a lelkemet, mint most a földet ez a hólepel. Ha majd a szívem dobbanása meghalkul, elcsendesedik, tudom, hogy beleolvadok én magam is abba a hideg fénybe, a mely utat jelöl egy másik csillag felé, a hol már nem sirnak, nem nevetnek többé az emberek.

Nem tudok számot adni arról a varázsról, a mely odavonoz mindig, a hol megdermed a föld, jéggé fagy a víz, Babonás, félelmes erő huz a sikos, ragyogó jégre és túlradt szívem sekesebben vér, ha megpillantom, mert fehérség és csillogás van körülöttem mindenütt és — a mit látok — olyan hideg a sugar. olyan színtelen a fény, hogy azt képezem, összeülkezik az én álmaim alakatlan képeivel.

Ugy tűnik fel, hogy nem halad elég sebesen a villamos sem, s rálehelek a kocsi befagyott ablakaira hogy messziről megláthassam már a kocsislyázó egy-let palotáját. Azontul van az ígért földje! Velem szemben fázósan húzódik valaki a kocsi sarkába: Az egészről nem lahatok mást, csak gallérjának fennálló magas nyakát, mely egészen elrejt az arcát, csupán sapkája alatt a homlokát és a semmitmondó, savószínű szeméit enged látni. Abban a két szemben nem volt semmi kifejezés, azok a szemek nem tudhat ak sem nevetni, sem sirni. Soha életembe nem láttam ilyen szemeket. Szeretném ismeri ennea a valakinek a lelkét! Van-e benne gondolat, érzés, meg tud-e benne élni az öröm vagy a fájdalom?

Mögötte állt egy szögletes arcú szikár természetű uri ember, a lemenő napot nézte, miközben folyton a savó színű szemeknek beszélt. — Nézze ezt a tüzből éő napot, milyen csodálatosan szép, szólt hozzá lelkesülten, de a nő csak egyet biccentett a fejével és irányt nem változtatva tekintetével, agyenes vonalban nézett maga elé. Egyszerre csak megéressentak a kocsislyái. Egy utunk van tehát! Nem, nem fogom elveszteni ezt az alakot, meg kit tud nom, mi van azon a két szemem tul.

És míg a nr -2-es felcsatolja a kocsislyámat, gondolatban már ott kúnn kergettem a hóhelyeket, belevegylök az árba, elveszek a tarka sokaság között, a hol kipirult arccal, ezáltalánul siet előre mindenik, futnak, repülnek a gondolat sebességével, mintha valamennyi egy árnyékot akarva elérni, vagy egy fehé fantómot kergetne a mit soha el nem ér!

Egy percze még megállok a lépcsőkön, hogy élvezzem még azt a rem k panorámát, pedig ugy hiv, ugy csábít az a sikos talaj! Gyönyörű ez a befagyott tó ott Vajda-Hunyad véranak tövében. És olyan boldognak látszik mindenki, a kinek lábán fénylik az aczéll kocsislyá, a kik tánczólnak, izeznek, jobbra-

— Tessék majd megnézni pár év múlva, Valóságos paradicsom lesz itt.

Ném nagy lelkesedéssel kapott az eszmén. Paradicsom! Igen, azt fogunk itt alkotni magunknak, valóságos paradicsomot. S képelelebe látta már a virító kerteket, a lombos fakat, a szőlőlugasokat, a rózsáligeteket s mit tudom én mit. A nők fantáziája oly gazdag s mi férfiak oly hiszékenyek vagyunk.

Csak egy kérdés volt még hátra, de persze már mellékes volt: honnan teremtyük elő a pénzt?

Honnan? Hát a honnan Nagyék, meg Kisék, meg a többeket. Kölesön vesszük. — Csak a telket ki bírjuk fizetni, a házat majd felépíti nekünk a részvénytársaság, mely csak azt várja, hogy ezek a telkek ekjeljenek, s rögtön meg lakul. Harmincz évi törlesztés, azt meg sem érezzük; az még ann i sem lesz, mint a mennyi évi bért most fizetünk. Na-hiszen ez csak elég világos? Majdnem ingyen szerzünk egy villát.

Miután a dolog ily világos volt, hát mindjárt ki is választottunk egy telket, egy homokbuczkát, melyen pár sovány kutyatej képviselte az egész növényországot.

Az igazat megvallva, nem igen válogathattunk; kutyatejnél egyebet a többiben sem találhattunk volna. No de annál nagyobb öröm lesz paradicsomot terem eni ebből a Szaharából.

A telek megvétele nem járt nagy nehézséggel, 500 frot kaptunk az anyósomtól, csak négyszázat kellett kölcsön venni váltóra két kollelgám szives aláírásával, a kik viszonzásul nem kértek egyebet, csak szintén egy-egy 400 frotos váltó aláírását, úgy hogy mire a 400 frotot megkaptam, már ezerkét százért voltam obligóban.

Telkünk hát már volt, csak építeni kellett volna; de a részvénytársaság, mely fölépíti,

sehogy sem akart megalakulni. — Az ügynök eleinte szép szóval biztatott, aztán elkezdte velünk együtt szidni a szükkeblű tökepénzeseket, a kik ráolnek a pénzes zsákjokra s ily fényes üzlet kedvéért sem nyitják ki azt.

Ámde ez a szidalmazás hajszálynit sem lendített az ügyünkön. — A telektulajdonosok örültek, hogy tudhattak a nyomorult homokbuczkáikon s eszök ágában sem volt, hogy még föl is építsék a házaikat. Ha részvénytársaságot akarunk, hát csináljunk magunknak mi magunk.

Az ügynök megkönyörült rajtunk s kerített egy építőmestert, a ki vállalkozott, hogy részletfizetésre felépíti a villánkat. Igaz, hogy gyalogatos drágán, de nem bántuk, csak építse.

Feleségem vigasztalt, hogy majd megtakarítjuk máskép. Mért ne lakhatnánk pl. ide kint egész éven át? Sőt nekem és a gyerekeknek nagyon hasznos lesz. Fekék nekem. Az orvos ugys mindig mondja, hogy több szabad levegőre van szüsemünk. Lam, milyen jó lesz az, hogy most kint lehetünk egész éven át a szabad levegőn.

S milyen nagy megtakarítás lesz, hogy nem kell oda bent a városban lakást tartanunk. Ha színházba, vagy valami mulatságba megyünk, hát a mamáknál halhatunk.

Egyébiránt hiszen csak épüljön föl a többi villa, hát lesz társaskocsi-közlekedés is. Sőt, a mint az ügynök biztosított, lesz vasuti állomásunk is. Mert most igaz ugyan, hogy egészen közel rohogott el mellettünk a vasut, de az állomás, ha jól gyalogolt az ember, még akkor is legalább háromnegyed órányira volt.

A többi villa azonban, hiába vártuk, nem épült. Még azt a kettőt is, a mit elkezdtek családátónak építeni, abba hagyták. S a mi villánk ott áll egymagában a sivatag kö-

zépén s nem mertünk bele menni, Fizettük a lakást tovább is ide bent a városban, odakint meg a nagy törlesztési részleteket a házért, melyben senki sem lakott.

Végre láttuk, ezt nem bírjuk tovább, ki kell mennünk lakni, vagy akarjuk, vagy nem. Szerencsére három-négy szomszédunk is akadt, a kik mikor látták, hogy a mi házunk már ott áll, bátorságot kaptak, hogy ők is építsenek.

— Látod? — mutatta a feleségem diadalmasan.

S képezetében újra fölelevenedett a paradicsom képe, egy búbajos nyaraló telep virágozó kertekkel, lombos fákkal, rózsákkal s fülemledallal.

Hát uram istenem! vesződünk is eleget, ültetgetjük a fakat, locsoljuk s nincs az a vízfordó napszámos, a ki többet fáradna mint én a gyerekekkel; de ebben a hitvány futóhombokban, melynek az alja szikes, nem akar semmi megmaradni, minden kizög, csak egy pár nyomorék bokor tengődik valahogy.

És itt kioldunk már két éve, télen, — nyáron, mert be nem költözködhettünk télre sem, nincs rá pénzünk. Ez a villa egészen kizpusztított bennünket. Fizettünk évenkénti törlesztésbe annyit, a mennyiért kényelmesen lakhatnánk télen bent a városban, nyáron pedig valahol kint.

A mellett a két jó barátomért is, a kik a telek vételénél nekem aláírtak, ki kellett fizetnem a váltókat. Hja, így szokás. Kézkezet mos.

Az anyósomtól sem merünk már kérni, mert annyiszor kizsebeltük. Pedig megint csak oda kell fordulnunk, mert csunyaül eviczkölünk az adósságban s máskép ki nem gázolunk belőle.

No hiszen, szép paradicsom ez itt, a mit maguknak szereztünk. Nyáron megsülünk, téle-

balra lejtve a zene hangjára. Az a világosság, mely halványan szórja le sugarait a várnak ablakairól, szinte megtéveszt és képzelettel benépesít az a mult idők daliás alakjaival. Pedig az a fény nem a híres lovagterem márványoszlopairól verődik vissza, a Hunyadiak és Szilágyiak termét nem ragyogja be, illuzió az egész, mert jól tudom, az csak a munkások lámpáinak világa, semmi más.

Előre, előre csak! Végig futni a kört ritmikus, ütemes zenére és repülni, repülni tovább szabad szívvel, gondok nélkül, czéltalan!

Oh be szép ez a jégvilág!
A ki előttem fut, azt én nem érem el, és a ki követ, az engem nem ér utól. Az élet komédiáját játszik itt is, de könnyek nélkül, s a fáradság, mit utánna érzünk, nem fáj soha.

Kerestem azt a két különös szemet. Megálltam az első feljáromnál, hogy mindekit szemügyre vehessek. Egy magas, karcsú nő siklott el mellettem, merész ivben hajolva jobbra balra Gyönyörű volt ahogy koresolyozott! Az arcát pirosra csókolta a hideg, és mosolygva nézett vissza, egy szikár, szögletes arcú úri emberre. Nevetett az ajka, a szeme, és ő maga is nevetve ringott tovább: — — — A savoszemű szép asszonyt.

Huszonhárom villamos lámpa fénye osztja szét sugarait, s a katonabanda még mindég játszik mikor a buffetbe térünk megpihenni.

Egy grog mellett kipihentem a délután fáradalmait és távozóban még egyszer visszanezek a jégvilág ismert alakjai felé.

Holnap majd újra kezdjük — — —
És addig tovább álmodom a tél fehérségét, a jég szerelmét, tovább szövöm regémet a hideg fényről, didergő sugárról, s ha betellett már velem a szívem, csak akkor jövök ide a legfehérebb képhez, a mely — szembenéz velem itt iriasztalom magaslátán és szólok hozzá panaszosan tekintettel: — Miért, hogy nekem nem kell az a holdogság, a mit vágyon keres a mi szívünk, miért nem akarod, hogy a te lelked fényével egy legyen az a ragyogás, a mely nekem világít ott?!

S az a legfehérebb kép onnét a vörös pelucheke-keretből csendesen visszaszól:
»Unom! — — —

Margit.

Ujdonságok.

A Csokonai-kör felolvasó ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, január 10.

A Csokonai-kör, a szép és nemes kultúszanak eme bathatós terjesztője, tegnap újra egy igen szép estével gazdagította évtörténetét.

elveszünk a hóban. S nekem a nagyobbik fiannak, a ki már iskoába jár, minden istenadta reggel, sárban, fagyban, esőben zivatarban be kell gyalogolni a vasuti állomáshoz, a mi ilyenkor egy óráig is eltart. Aztán mikor délután visszaterünk a városból, megint egy órai gyaloglás, telen a hóban, sárban, nyáron az egető napon.

Otthon a feleségem tele panaszszal. Nem tudja, mit főzessen, mert ezen a nyomorúságos helyen semmit sem lehet kapni, mindenért be kell menni a városba, ha valami frisset akar. Anyi füstölt húst és makaront meg soha étünkben nem ettünk, mint itt kant.

S ha szegény feleségem bemege a városba, még csak nem is dicsékedhetik a villalakkal, a mi legalább némi kárpótlás volna. Mert ez a tájon most csupa szegény ember telepedik le apró mesteremberek, gyári munkások, a kiknek szurtos alakjait láthatjuk reggelenkint, esténkint, a kiterítgetett lepedőiket és száradó ingeiket pedig egész nap.

Hát ezért kell nekünk villát szerezni?

Döntő csók. A következő kedves dolgot beszélk Frere-Orbánról abból az időből, mikor unokahugát, Orbán kisasszonyt feleségül vette. Frere akkoriban még nagyon fiatal ügyvéd volt, szónoki tehetségével már magára vonta ugyan polgártársainak figyelmét, de szülővárosan Liégen tul alig hallottak róla valamit. Orbán kisasszony megszerette a fiatal embert s az ifju pár titokban eljegyezte magát. De midőn Frere hivatalosan megkérte a fiatal leány kezét, a szülők elutasították őt. Ekkor Orbán k. a. hősies tetterre határozta el magát. — Egy este a színházban találkozott vőlegényével és az egész társaság előtt megölelte és megcsókolta őt. A makacs szülők kénytelenek voltak a botrány elkerülése végett az egybekelést megengedni.

Sokszor adta már tanujelét a Csokonai-kör annak, hogy kulturális téren nagy hiányt pótol, a tegnapi estével pedig illusztris módou bebizonyította, hogy előkelő közönséget tud maga köré vonzani.

A városháza nagytanácsterme, hol más-kor városunk ügyes-bajos dolgaival foglalkozkodnak, most díszes, előkelő közönséggel telt meg. Bodros női fejecskek kandikáltak ki a padosorokból; előkelő urnők, notabilitások, kiket itt fel sorolni nem engedni terünk, töltötték meg zsufozásig a termet. A karzaton pedig az arany ifjuság, a tudományért szomjazó ifju had tolongott, minden egyes szám után tapsviharban törve ki.

Az intézők szerfelett meg is voltak e-é-gedve az est sikerével, önelegült mosoly ü-arcukon; a fáradhatlan elnök Széll Farkas kir. táblai tanácselnök kezeit dörzsölve, ragyogó ábrázattal járkált a teremben, minden egyes elismerő nyilatkozatot szívesen fogadva és viszonozva.

Nagyban emelte az est fényét az, hogy a »Jóteköny Nőegylet« majdnem teljes számban jelent meg a felolvasó ülésen, hogy meghallgassa általános szeretetben részesülő és ügybuzgó titkáranak S. Szabó József urnak felolvasását.

A felolvasó ülés programm szerint folyt le:

Az első szám: A kewlari buc-u. Melodráma. Irtá: Heine Henrik. Fordította: Szász Károly. Zenéjét szerette: Kelemené, Zathureczky Berta. E ö t v ö s K Lajos kir. tanfelügyelő kedves és szép leánya szaválta ezt okosan és értelmesen. Sok érzést öntött a kisasszony szavallatába. Nagy volt a hatás, mikor az emelvényről lelepett s a tapsvihar újra, meg újra felhangzott. A zongora kíséretet Sárváry Adél kisasszony szolgáltatta. Sokkal jobban ismeri már a debreczeni előkelő közönség Sárváry Adél kisasszony praecise játékat a hangverseny termekből, sem hogy itt e helyen külön is meg kelljen dicséruünk. A melodrámaiban előforduló énekrészeket a »Debreczeni Dalogylet« 3 tagja és három szép leány adták elő kifogástalanul.

A programm második pontja S. Szabó József főiskolai tanár felolvasása volt. A »Nő és a nyár« czímmel olvasott fel egy kitünően kidolgozott történeti elbeszélést Erdély fénykorából. L o r a n t f f y Terka és J a p a f f i István szerelme van megírva az elbeszélésben.

Gyönyörűen ki van domborítva a rajongás szerető nő jellege. kinek hogy szeretettel egyesülhessen le kell mondania gyermekéről. Sokáig küzd önmagában s végre is a nő szerelme legyőzi az anyai szeretetet benne s A p a f f y karjába dobja magát. Lelkes, többször meg-megújuló tapsvihar zúgott fel, mikor a rokonszenves felolvasó lelepett az emelvényről, számosan siettek a felolvasóhoz az elért fényes sikerhez gratulálni.

A programm harmadik pontja Dr. V a r g a Bálintnak a »Csokonai-kör« titkárnak felolvasása volt, ki két igen szép és ügyes költeményét olvasott fel. Mintegy izlötül szolgált az a két két ügyes tollal megirt vers, melyekből az egyiket »B e k ö s z ö n t é s« czímmel megtalálja az olvasó lapunk mai tárcza rovatában. A hangulatos kis költemény, mint a szerző maga megjegyezte, akkor keletkezett, mikor először Debreczenben járt. A másik költemény czime »N e ü z d e l a szegényt.« A hosszabb költeménynek lélektani kidolgozása keltett általános feltűnést. A tapsból Dr. V a r g a Bálintnak is kijutott bőven.

A felolvasó ülés ezután emelkedett hangulatban véget ért.

Istenitisztelek. Holnap folyó hó 12. az ev. ref. templomokban, mint vásár alkal-mával rendszeren történni szokott, a legátusok végzik az isteni-izsteleket. Az ág. ev. tem-plomban délelőtt 10 órakor M a t e r n y L a j o s ág. ev. lelkész tart istenitiszteletet.

M-nállomány kiegészítése. Stein f e l d Mihály a lötenyészbizottság elnöke felhívást tesz közzé a gazdaközönséghez, melyben ér-tesíti a gazdaközönséget arról, miszerint a

földművelésügyi miniszter, mint minden évben, úgy most is a ménlóállomány pótlására 1 éves méncsikókat fog vásárolni. Ezen csikóktól meg-kívántatik, hogy jó származásu, erős csontu, szabályos testalkatu, saját nevelésü es teljesen hibátlanok legyenek. Egy csikóért minősége szerint 200—250 fri fizettetik. Azon tenyész-tők, kiknek legalább is 4 darab ezen köve-telmenyeknek m e g f e l e l ő m é n c s i k ó j u k v a n, szíveskedjenek ezeket, azon hely, a hol állanak, valamint a csikók származá-sának, magasságának, színének és árának pontos megjelölésével egy 50 kros bélyeggel ellátott nyilatkozaton egyenesen a miniszte-riumhoz f. évi február 1 ig bejelentem. A kiknek pedig ilyen csikók: de négynél keve-sebb számmal vannak azok f. hó 25-ig S t e i n f e l d Mihály urral Macson, pontos leírásával a csikóknak, tudassák eladási szándékukat, hogy együttesen terj-szthesse fel a bejelentése-ket a miniszteriumhoz.

* A mi balunk. Kétségtelenül az első helyet illeti meg városunk társas életében a füg-gelenségi kör. Sehol nem pezseg úgy a pol-gárság józan elemeinek élete, mint a függet-lenségi körben, hol Debreczen városának szíve-re lüktet. Kedélyes élet uralkodik ott egész esztendőn keresztül, s a körhelyiség mindig tele van a nagyszámu tagokkal, kik ide jönnek pihenni, szórakozni, tudomást szerezni a napi eseményekről, az eszméket kicserélni, a város és az ország ügyeit vitatni. Gyönyörtűség nézni a józan gondolkozásu, hazafias polgárságot, a mint napról-napra eljő a körbe, az ő saját körébe, hogy itt a szellemi munkát végezze. Ennek a függetlenségi körnek, melyet olyan büszkén nevezünk mi a magunkénak, nagy mu-lága szálsz 18-án. Akkor tartja meg a szokásos bálját, mely a farsangi mulatságok teg-sikerültebbike szokott lenni. Az idei minden tekintetben felülmulja a többiekét egy a rendezés, mint látogatottság tekintetében. Az ed-digi előjelekből ítélve, bizony hét vármegyéé-ben sem lesz parja a mi bálunknak, melyet bizony megirigyelhetnek tőlünk, mert olyan tevékeny rendezőség, mely a legaprólékosabb, a legmeszebb menő kívánalmaknak is elég s tudjon tenni, nem akad több Különben a vi-szontlátásra 18-án a Korona disztermében.

Botrány az osztrák tartománygyűlésen. Az alsó-ausztriai tartománygyűlés tegnap is-mét botrányos jeleneteknek volt a színhelye és ismét Gregorek, valamint az ő elvtársai okozták azt. Napirenden volt a munkásköz-vevitő egyesületnek a parlamenthez beadott tervénye, eddigi szubvencziójának felemelése iránt. Gregorek antiszemita képviselő a legere-lyesebben ellen-zte a kérelem teljesítését, mert a kérdéses egyesület nem egyéb, mint a libe-rálisok és a szociáld-mokraták szövetsége a hol a legutátozott párturalom nyilvánul. Nagy iparosok, szidók és zsidó bérenczek a tagjai az egyesületnek és a midőn a javaslat elfogadá-sát elenzi, egyuttal Plenert is megtámadja, — Plener egyszer azt jelentette ki itt a parla-mentben, mondá, hogy a törvényhozó testület-ben semmitsem sem lehet elérni. De igenis le-het. Tessék csak egy miniszternek 20 ezer for-rintot kölcsön adni, legyen az a miniszter akár P i a n o, akár B a d e n i, mindent elle-het érni. (Zajos ellentmondás!) Rendre! Az elnök a szöveget rendreutasítja.)

* A debreczeni telefon állomás kezelő-ségehez (Kossuth-utca) egy gyakorlott könyvelő keresték.

* Debreczen lobogója. A debreczeni hölgyek által készitendő lobogó ügyében tar-tandó értekezletre tegnap bocsátotta ki a pol-gármester a meghívót, mely a következőkép-pen hangzik: A magyar nemzet ezeréves fenn-állásának emlékére ez év folyamán az egész országban, de különösen az ország szívében Budapesten nagy nemzeti ünnepélyekre készül-nek. Tervebe van véve sz ország összes tör-vényhatóságaiiban egy nagy és impozáns ban-dériumok szervezése és annak a koronázás évfordulóján bemutatása s dicsőséges uralkodó felségs királyunk előtt hódoló menetben el-voauálása. E díszes bandériumból városunk küldöttei sem maradhatnak el. O t k e l l a m i megbízott fiainknak a nemzet többi küldöttei-vel együtt ünnepelniök, s hűszkén lobogtatniök

városunk színeiből alkotott s az ország és a város czimrével ékeskedő zászlót. Velem együtt számosan abban a meggyőződésben vannak, hogy városunk minden szépért, nemesért lelkesülni tudó hölgyei, leányai a legszebb hazafias cselekedetet művelik, ha ők készítetik el Debreczen város lobogóját és ajándékozzák meg azzal az eoredéves ünnepély, István király szent koronáját oicsóséggel viselő uralkodó előtt leendő bemutatás emlékére a várost. A mely város az ünnepély lezajlása után méltó kegyelettel fogja majd az utókor számára megőrizni és átadni azt a drága és becses ajándékot. A legkisebbnek, ugymint a legnagyobbaknak, a gazdának és szegénynek a maga filléréivel illik részt vennie e magasztos eszmét szolgáló mozgalomban a közadakozásban, Bizony nyál siet is abban részt venni, hogy a banderisták élén lengő lobogóra, mint nemes szívűk sugallatából eredt alkotásra, nem csak azon nagy napon, de később is hönleányi örömmel, büszke öntudattal tekinthessenek. Városunk előkelető hölgyei már a kezde menyezés terére léptek. Szükségesnek látjuk azonban, sőt magam is helyeslem, hogy a czélt teljesen és mielőbb biztosító előintézkedések tetessenek, a díszes zászlóhoz szükséges fillerek összegyűjtése s az ezzel kapcsolatos teendők megallapítása czéljából értekezlet tartassék. Teljes bizalommal és hazafias tiszteltetvel van szerencsém azért kérni a Debreczen tekintetes szerkesztőségét, hogy folyó hó 19-én délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében a tárgy felett tartandó értekezleten a hazafias czelu törekvés előmozdítása és a sikernek biztosítása végett megjelenni, s ott a megrehajlás módosztatni egyesít erővel megallapítani méltóztassék. Kelt Debreczenben 1896. évi január 6-án. Hazafias üdvözléssel Simooffy Imre, kir. tanácsos, polgármester.

Az öngyilkos kereskedőség. Kőrösi Tándor az öngyilkos kereskedőség, három napi kínos szenvedés után a közpörház korágyán kimúlt. Temetése nagy részvét mellett tegnap délután ment végbe a közpörházból. A kereskedő segédek díszes koszorút helyeztek az elhunyt rútalására.

Regény rovaunk lapunk mai számából tárgyalmas miatt kimaradt.

Mének szétosztása. Steinfeld Mihály a lótenyésztési bizottság elnöke ezúton is értesíti a gazdaközönseget és egyáltalán a lótenyésztés iránt érdeklődőket, hogy a m. kir. debreczeni mentelep itteni osztályának fedező ménei az egyes fedezési állomásokra f. évi január 20-án osztatnak szét.

Szökés az aradi várból. Alig mulik el hónap, hogy az aradi vár kazamataiból egy-egy rab meg ne szökne. Egyik-másik kétszer is megteszi ezt a tréfát, a miben ugyancsak elősegíti az a gyatra felügyelet, mely az aradi várban van. Így tette meg ezt egy Mercse Vasile nevű baka, a ki a napokban immár másodszor ugrott meg az aradi vár börtönéből. A szökevény több napig bolyongott az erdőben, a hol a c-endörök félig megfagyva fogták el.

A bösörményi nazarénusok. A vidéken legnagyobb arányokban Hajdu-Bösörményben terjed a nazarénus vallás. Eddig a városban három-négyszáz hive van az új hitnek úgy látszik, a hives nem nagyon szegények, mert huszonötezer forintos csinos kis templomot építettek maguknak. A papjukat külföldön képeztették ki. Meg egészen fiatal ember a lelkes ur, Balogh Lajosnak hívják és földesi parasztyerek. Eddig egy öreg napszámos Bársony András volt a papjuk, azt most már megették kurátornak. A templom sok dolgot adott a vidéki építőmesternek, mert még soha nem épített olyan istenházat, ahol öltöző-szobák vannak, meg külön keresztelő-helyiségek nőeknek, férfiaknak.

Tea-estély. A fillér-egylet közkedvelt ségü tea-estélyét február hó 18-án vagyis farsang utolsó napján fogja megtartani a „Bika” szálloda dísztermében. A szükséges intézkedéseket a buzgó elnökség már most teszi meg, hogy az estély sikerét biztosítsa.

Fodrász segédek bálja. Még egy pár nap választ el bennünket azon estétől, a melyen figaróink ki tesznek magokért. Mert rendeznek egy oly élvezet dus estét az érdeklődő

közönsegeknek, a milyent még fodrász soha nem rendeztek. A rendezőség gondoskodott arról, hogy a szokástól eltérőleg minden táncz utáni szünet be legyen töltve. Az iparos ifjak nagyon kedvelt dalköre által szebbnél-szebb ének darabokkal. Továbbá ott lesz még a mi örökke jó kedélyű és humorairól is ismert Nyilassy Matyi bátyánk, aki az ott megjelent közönseget jobbnál-jobe és kacagató monologgal, cuplettekkel fogja derűltégre kelteni. Éjfélkor pedig kezdődik a tréfás bazarál a sok nevetető tárgyak kiosztá-v, mit csinos és jó tánczos kislánykák fognak a szünet alatt kiosztani.

Vidék.

— Kisújszállási hírek. —

Elmult hazánk első ezredévének utolsó napja és estéje, szilveszter éjjele. — Tekint-sünk figyetemmel végig városunk, ref. egyhá-zunk ez évben ténynyé vált eseményein.

Egyházunkat illetőleg, a presbyteri de-cember 22-iki gyűlés elhatározta, hogy az esketési és keresztesési díjakért 600 forintot fizet a két lelkésznek, meghagyja nekik a temetési és hivatalos irományokért az eddigi díjat. — Ugyanezen gyűlés Szeremlei Barna tanárt, tanári oklevélét megszerezvén, rendes tanári fizetéssel állomásozta.

Középső harangunk, mely özv. Pap Lu-kácsné költségével készült, megrepedvén, ta-madt ismét egy nemeslelkű család Mátyé Mi-hály gazdálkodó birtokos és hitbuzgó neje Gál Mártha, kik a harang újra öntését ma-gukra vállalták. Eljének!

Gazdsági tanács javaslata szerint a kis-dedővónó eddigi fizetése belyet 500 frtot fog élvezni.

Az ó év utolsó délutánján az istenisz-telet után a szösz-ekből felolvastattak azon adományozók nevei adományaikkal együtt, mely-ek az egyház részére nemeslelkűleg adattak.

Az aranykönyvből a múlt évről s most jegyeztettek be: Peta Gábor egyházfogondnok és neje Bebb Irma 2000 korona — Nagy-Kunsági takarékpénztár 200 frt — Nyitrai Károly és neje Póya Eszter 300 frt — Munkás-kör 40 frt — Egyetértés-kör 35 frt — Uri kaszinó 37 frt 47 kr. — Seiner Ignác izraelita 20 frt — Neufeld Zsigmond izraelita 10 frt — Keiser Ferencz 12 frt, Dr. Krasznai Gábor közjegyző 10 frt, Szatmári István Mohácsi Lajos 5 frt a tápinézet javára tett alapítók.

Végh János és neje Török Julia 50 frto adtak az árva iskolás gyermekek felruházására.

Máthé Mihály és neje Gál Mártha 800 forintot a középső harang újra öntésére.

Az egyház 58 arvaszegény iskolás ru-házott fel 553 frt 86 kr. költséggel, köny-vekért kiadott 39 frt 38 kr. össze-en 593 frt 25 kr. Ilyen ref. egyházunk hirtuzgalma, és szerelete.

Városunkat illetőleg, most csak egyet említek fel.

A polgári és gazda-kör, régi jó szoká-sához híven szilveszter e-téjét tunczmultság-gal ünnepte meg. Éjfélkor, midőn a haran-gok tompa zugása figyelmeztette a mulatokat hogy most lépünk át ezereves fenállásunk kü-szöbét, bizonyos megmagyarázhatlan érzelem fogott el mindenkit, az ajkáról kitortek az igaz érzellemmel énekel hazafias dalok, melye-ket ör-gek ifjak lelkesedve danoltak. A táncz kivilágos kiviradtig a legjobb jókedvvel folyt.

Ref. egyházunkban a múlt évben szüle-tet 399 — meghalt 438 — Házások 122 — a polgári anyakönyvvezetői hivatalból 94 pár hirdetetett ki — minden a legszebb rendben volt, nem történt semmi ellenkezés.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, jan. 11.

Ülés kezdete délelőtt tíz órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

A képviselőház mai ülésének napirendje

előtt Szilágyi Dezső elnök kérdést in-tézett Sima Ferencz képviselőhöz, hogy csakugyan mondta-e Tisza Istvánnak, hogy hazudik?

Sima Ferencz azt feleli: Tisza István kiáltotta neki, hogy hazudik, mire ő azt felelte szó-szerint, hogy hazudik az, aki az ő t. i. Sima állítását tagadja.

Szilágyi sajnálja, hogy tegnap a nagy zajban sem az egyiket, sem a másikat nem hallotta. Tehát utólagosan is rendre utasítja nagy Tisza István, mint Sima Ferenczet.

Ezután folytatták a vitát. Várady Karoly beszélt hevesen a rendelkezési alap felhasználása ellen.

Horánszky Nándor ugyanilyen érte-lemben szólalt fel.

Ugron Gábor is felszólt és kije-lentette, hogy a keleti akadémián a történelmet meghamisítva tanítják. Ő is megtámadta a rendelkezési alapot, melyet a vidéki kormány-párti lapok szubvenziáltatására fordítanak. Ezen lapok — uzmoud — a kormány kop-pott dicsőségét zengve csapolják az állam pénztárát.

Pulszky Agost a rendelkezési alap mellett beszélt, s a tételt elfogadja.

Utána Ugron beszélt újólag.

Wlassics Gyula közoktatásügyi mi-niszter azt feleli Ugron beszédére, hogy a keleti akadémián a történelmet Tallóczy Jó-zsef tanár tanítja.

Szederkényi Nándor és Pulszky Agost hozzászólásai után a rendelkezési alap-tételt elfogadták.

Ezután a 48-as honvédek segélyezésére fordítandó összeg költségvetésére került a sor.

E tételnél Kossuth Ferencz gyönyörű, szép beszédben rámutatott a hiányokra s ki-jelenti, hogy a rokkant honvédeket és öz-vegyeket minél nagyobb segélyben kell ré-szesíteni.

Bánffy jó-karatu támogatást ígért. Péchy Tamás hozzászólása után el-ogadták a tételt.

Ekkor az elnök, mint a napirendben megállapítva volt, déli 12 órakor felbeszaki-totta a költségvetés tárgyalását s a képviselő-házhoz intézett kérvények tárgyalását tűzte napirendre.

Szász Károly előadó a kérvények tárgyalására a 25 §. eltörlése iránt a kép-viselőházhoz intézett kérvényeket kéri az irattárba helyzetetni.

Nánássy a 25 §. eltörlését kö-veteli.

Ugron Gábor határozati javaslatot ad be a 25 §. eltörlésére és a védőör tör-vény módosítására vonatkozólag.

Apponyi Albert Ugron határozata javaslatát pártolja.

Fejérváry Géza báró ellenzi a ha-tározati javaslatot. Az egyik közb-szólásra azt feleli, hogy a hadseregben nem lehet magyar szellem, mert semmiféle szellem sincs ott ha-nem csak kötelesség. (Nagy zaj ballalól.)

Ugron Gábor feleli: **Hát Ferencz Fer-dinánd főherceg, a prezuntív trónörökös miért hivatkozott az osztrák hadi szel-lemre?**

A többség a kérvényeket az irattárba téteti.

Sima Ferencz a napirend után kijelen-tette, hogy a képviselőház tegnap ülésén se Tisza Kálmánt se Andrássy Gyulát, se Eötvös Józsefet, se Deak Ferenczet egyénileg nem bi-rálta, hanem csak politikailag.

Ülés vége d. u. 2 órakor.

Parlamentari affair

Budapest, január 11. (A Debreczen-eredeti távirata.) A képviselőház tegnapi ülésének végén Tisza a István és Si-ma Ferencz képviselők között lefolyt szö-váltásból kifolyólag, ma Tisza Ist-ván, Andrásy Tivadar gróf és Ga-járy Ödön képviselőkkel prokálta Si-ma Ferenczet. Azonban a képviselőház mai ülésén Sima a által tett kijelenté-sekkel az ügy elintéztetett.

Színház.

Fipsz a híres nőszabó egy felvonásos bóbózat és Órdög a földön cz. ballett került tegnap színi bérletszünetes előadásban. A tegnapi előadás egyáltalán nem érdemelt publikumot, mégis tengett-lengett valaki a színházban. Köszönje meg ezt is Tiszay ha ilyen pénteki esteket szervez, nem okulva az eddig szerzett tapasztalatain.

A jövő hét műora A színházi művezetőség a jövő hét műsorát a következőképen állította össze: Vasárnap Rigoletto, Verdi operája a czimzerepben Fumagalli Leon hírneves bari onistával, Gildát Maleczkyné, a magyar királyi operabáz művésznője fogja énekelni. Hétfőn Betyár kendő, Abonyi népszínműve paratjan berletben. Kedden Parasztbecület és Moór Ferencz halála Fumagalli és Maleczkyné felléptével bérletszünetben. Szerdán Nők barátja Dumas vigjátéka páros berletben, itt először. Csütörtökön ugyanez páratan berletben. Pénteken A feleskei nótarius, Gaal kitűnő hobozta leszállított helyárrakkal bérletszünetben. Szombaton Brigitta, Roger Viktor operettje itt először páros berletben.

Fumagalli Debreczenben. Tiszay Dezső színgazgató minden lehetőt megtevé arra nézve, hogy a színi szezon erkölcsi szezon erkölcsi sikerét lehetőleg emelje. Most a következő színházi jelentést adta ki: Debreczen városa nagyérdemű közönsége iránt értezt hálás tiszteletem jeléül, kedves kötelességet véltém teljesíteni, midőn lovag Fumagalli Leon urat, a jelenkor első bariton énekes színművészt, ki jelenleg a m. kir. operaházban bámulatos eredménnyel vendégszerepel, két vendégjátékra megnyerni igyekeztem. Fumagalli ur vasárnap január hó 12-én páros bérletszünetben »Rigoletto» czimzerepét; Kedden január hó 14-én bérletszünetben »Parasztbecület» Alfiót, és az Ugo Della Noce által kizárólag Fumagalli ur részére zenésített »Moór Ferencz halála» czimű dramolettben Moór Ferenczét játszva, Rigoletto »Gi daját» Marina Maria olasz énekesnő fogja énekelni. Helyárk ezen előadások bármelyikére: Csakádi páholy 20 frt. földszint v. emeleti páholy 16 frt. II. em. páholy 12 frt. I. rendű Tánácszék 4 frt. II. rendű 3 frt. III. rendű 2 frt. Emeleti zártzék az első két sorban 1 frt, a többi sorban 80 kr. Földszinti álló 60 kr. Tanuló jegy 40 kr. Katona és gyermekjegy 40 kr. Karzat 30 kr. Jegyek ezen előadások bármelyikére már holnap j. n. 10-én válthatók a szính. pénztárnál. A t. bérletk. jogai következőleg tartatnak fenn: az első előadásra Péntek Január 10-ig a második előadásra Vasárnap Jan. 12-ig tartatnak fenn.

Blaha Lujza asszony bucsuja. A nemzet csalóánya csakugyan bucsuzik a színpadtól Utolsó bucsujának első stációjához már el is ért és pedig Temesvárra, a hol négy estén fog fellépni. Tegnap reggel érkezett Temesvárra Blaha Lujza asszony s minthogy a hideg idő miatt tiltakozott az ünnepi fogadás ellen délután város egy nagy üdöztése tisztelettel nála, a melynek nevében Gaál József főjegyző beszélt, szép bokrétaát nyújtva át neki. Blaha Lujza az üdvözlésre néhány ószincs könyvesseppel válaszolt, a melyet a szép szavak hallatára letörölt a szeméről. Este megvolt az első bucsuja a P i r o s b u g y e l á r i s Zsófi szerepében, zsufolt ház előtt. Ragyogó kedélyét, pompás művészetét, szép hangját alig győzték tapasztalni a temesváriak, a felvonások után pedig nagyon sokszor szólították a lámpák elé, elhalmozva nyíló virággal, babérral s a szeretetnek meleg, átértett kifejezésével. A bucsuzó csalóány a ki lanyával, Sarkával érkezett Temesvárra, holnap híres drámai szerepében S z ó k i m o n d ó s s z o n y s a g b a n fog fellépni.

Vidéki színészet és a sajtó. A vidéki színészet a most következő kiállítási hónapok alatt tudvalevőleg bajoktól és veszélyektől fél. Ezeknek az elhárítására most a színészegyesület a sajtó segítségét is kéri s e célból ma pénteken d. u. 4 órakor az egyesület sajtó házában a sajtóval együttesen értekezletet tart.

Kártérítési pör egy primadonna ellen.

Tiszay Dezső debreczeni színgazgató kártérítési pört indított Somlóné Vadnay Vilma operetténekesnő ellen, aki szerződésben arra kötelezte magát, hogy Debreczenbe megy vendégszerepelni. Az igazgató a szerződéshez énekesnőtől 5000 frt kártérítést követel. A szerződéshez énekesnő védekezése nagyon érdekes, mert azt vitatja, hogy abban az időben, a melyben neki vendégszerepelni kellett volna, Kopácsy Juliska, Komáromi Mariska és Réthy Laura vendégszerepeltek Debreczenben s így az igazgatónak nemcsak hogy kára nem, de sőt nagyobb haszna volt. Az érdekes pörben a három primadonnát és Tiszayt is kihallgatja a bíróság.

A nagyváradai nyári szinkör. Nagyváradról jeltü levelezőnk, hogy a színiügyi bizottság a nyári szinkört pályázat mellőzésével Megyeri kolozsvári igazgatónak adta ki a jövő esztendőre.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piac.

Január 10.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 kg)on felüli sulyban) 49—50—krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kg sulyban) 53—54 krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 kg)on felüli sulyban) 49—50—krig. 4. Fialat közép páonként 250—kg, sulyban 51—53—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 kg)ig terjedő sulyban) —kon felüli sulyban) 48—49 krig. 7. Közép (páronként 280—kg, sulyban) 47—krig. 48. Könnyű (páronként 220—280 kg)ig terjedő sulyban) 44—46krig. 9. Nehéz (páronként 290 kg)on felüli sulyban 49—50—krig. 10. Közép (páronként 220—260 kg, sulyban) 46—47—kri. 11. Könnyű (páronként 220 kg)ig terjedő sulyban) 45—46krig. Sertés létszám 1896 évi jan. hó 8. napján volt készletben 28184 db. 1896 évi jan. hó. 9-dik — napján felhajtott 603 darab. 1896 jan. hó 9-dik. napján elszállított 207 db. 1896 január hó 11-dik napjára maradt készletbe, 28580 db hízott sertés üzlet irányzata lanyha.

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.91—93.
Új buza őszre 1896.	7.14—16.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.23—25.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.07—09.
Új tengeri május—jun.-ra	4.44—46.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46—48
Tavaszi márcz.—ápr.-re	7.27—29
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.60—61
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—43
Tengeri máj-jun.-ra	4.74—76

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 88. bérlet szünet 88.

Vasárnap, 1896. Január 12-én:

Rigoletto, a király bolondja.

Opera 4 felv. Piave F. M. Fordította: Nádas-kay Lajos. Zenéjét szerette Verdi József. (Rendező Tiszay).

A Széchenyi-utczán

a Mentze-házban a nagyobb-utczai bolt-helyiség (most tudakozó intézet) május hó 1-től kiadó, ugyanazon ház eladó.

Értekezhetni Mentze Henriknénél ugyanott.

1813 sz. 1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróság 27173. 1895. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Sirasszek és Krausz czég részére Róz Jakab debreczeni lakostól 334 forint 80 kr. tőke, ennek 1894. évi apr. hó 4 napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 62 frt 30 kr perköltség erejéig 1895 évi apr. hó 13 bírólag felül foglalt és 1050 forint — krra fa anvagokból álló ingóságok 1896 évi január hó 13 an délelőtt 10 órakor kezdetét veendő és alperes fatelepén megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legelőbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen 1895. évi január 8-án.

Sugár Gyula

bírói kiküldött.

A esapó-utczai városrészen egy jó lakház tágas udvarral és 1 nyilas ondódi földjével, igen előnyös feltételek mellett eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál

Szepessy Gusztáv
Péterfia-utca 252.

1790 sz. 1895 v. k.

Árverési hirdetmény

A debreczeni kir. jbiróság 26154. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint J. Htchmann czeg részére özy. Veres Lászlóné debreczeni lakostól 191 frt. 44 kr. tőke esedékes 6% kamatai és eddig összesen 31 frt. 30 kr. perköltség erejéig 1895 évi. nov. hó 26-án bíróilag felül és lefoglalt 1170 frt 10 krra becsült bolti áruk, tájték pipák és egyebekből álló ingóságok 1896. évi január hó 23-án délelőtt 9 órakor kezdetét veendő hatvan-utca 1999 sz. a megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legelőbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés és mellett szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895 évi január hó 8.

Sugár Gyula

kir. bir. végrehajto.

A ki köhög

vegve a

hírnevesen elősmert és mindig megbízható

KAISER

mell-czukorkát.

Segit köhögés, rekedtség, mellkatarrhus és elnyálkásodás ellen

Számos nyilatkozat által legjobb és legolcsóbbnak elősmerte.

Csomagokban á 10 és 20 kr.

Biztos hatást

gyakorolnak a bevált és n-gybecsü

KAISER

Prominczli-Caramellái

étvágytalanság, gyomorfájás és elrontott gyomor ellen. Valódi csomagokban Dr. ROTHSCHNEK V. EMIL gyógyszeráraban.

Mi-
előtt sérvkötő, has- és köldökkötő, egyenes tartó, ortopediai fűző, müláb, műkéz, mindenemű kötszer suspenzor, irigator fecskendő, gummicárók, vagy bármely a betegápoláshoz szükséges eszközt beszerezni tetszik, tessék

Polgár Sándor
egyet. gyakorlott kötszerész
BUDAPEST,

VII. Erzsébet-körút 50. sz.

a legújabbban megjelent nagy képes árjegyzéke kéri, mely bérmentve lesz küldve.

Fenti címre ügyelni tessék!

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodásnál

a torok és légzési szervek

MINDEN ZAVARAINÁL

melegen ajánljak

EGGER

kitünő hatásu

mellpasztilláit.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő- és szétküldési raktár

EGGER A. és FIAI

Nádor-gyógyszertára

BUDAPEST, Váci-körút 17.

Bor és szeszes italok eladása

leszállított áron.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel ezennel tudatni, miszerint azon borüzlet, melyet éveken át, a Piacz-utca 1903. számú ház alatti helyiségben folytattam, utódom Weisz Zsigmond rövid hónapok multával megbukván, a csődömegeg intézőitől ismét visszavettem s a bor és szeszes italok

kismértékben és nagybani kiárulását a leszállított árak

fenntartása mellett tovább folytatom, esetleg ezen borüzletet felszerelésével és ital készleteivel együtt, vagy ez utóbbiak nélkül is egészben eladom.

A fogyasztó közönségnek irányomban előbb is tanusított nagybecsű bizalmát megköszönve, kérem szükségletök fedezése végett ez uton is hozzám fordulni.

Az üzlet tömeges megvételére vállalkozóknak az üzleti helyiségben bővebb felvilágosítással szolgálók.

Tisztelettel

Posszert János.

Üzlet átvétel

Fűszerkereskedés az „Oroszlánhoz.”

Tisztelettel értesitem, hogy a **Prunyi István** ur fűszerüzletét átvettem és teljesen friss árakkal felszerelve megnyitottam s a

legolcsóbb árak

mellett állok a tisztelt közönség rendelkezésére.

Tisztelettel

MOLNÁR KÁROLY

fűszerkereskedő

TROCSÁNYI-ház, Nagy-csapó-utca 922. szám.

Üzlet átvétel

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy a Nvrad-utca 2125. sz. alatt

BALOG és JÓNÁS

törvénytékileg bejegyzett cég alatt

kereskedelmi és gazdasági ügynökségi irodát nyitottunk.

Üzletkörünkbe felvettük a jelzálog kölcsönök közvetítését is és földbirtokra, valamint bérházakra olcsó törlesztéses jelzálog-kölcsönt eszközölünk a budapesti

Magyar Országos Közp. Takarékpénztár részére.

Különös figyelmet fordítunk arra, hogy t. megbizdink a törlesztéses kölcsönhöz minél rövidebb idő alatt s igen csekély költséggel juthassanak.

Ily kölcsön ügyekben irodánk szakzerű felvilágosítást nyújt teljesen díjtalanul. Saját érdekében cselekszik tehát minden kölcsönt kereső fél, ha előbb nálunk tájékoztatás szempontjából jelentkezik.

Tisztelettel

BALOG és JÓNÁS

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & Co
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Vezérügynökség: BUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal- mából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

HUZÁSOK

I. osztály 1896. február 5-8-ig.				II. osztály 1896. márczius 11-14-ig.				III. osztály 1896. május 12-28-ig.			
ÁRAK AZ I. OSZTÁLYRA:				TELJES SORSJEGYEK ÁRAI (mindhárom osztályra érvényes):							
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint				

A nyeremények teljes ado- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizetnek ki; a húzások az állami hatóságok elügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.
Midőn a sorsolási tervezetet fentebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mátol fogva a falragaszokon jelzett elárutóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatósága.

MINDEN
3-ik SORSJEGY
NYER.

Még soha nem létezett
nyereményesélyeket

MINDEN
3-ik SORSJEGY
NYER.

nyújt az államilag engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45.007 három osztályba osztott pénzneremény 9.200,000 korona ös zértékben.

Legnagyobb nyeremény a
legkedvezőbb esetben

Egy Millió korona.

Az I. osztály húzása: 1896. február 5-8-ig.			A II. osztály húzása: 1896. márczius 11-14-ig.			A III. osztály húzása: 1896. május 12-28-ig.		
Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1	80000	= 80000	1	100000	= 100000	1	600000	= 600000
1	60000	= 60000	1	60000	= 60000	1	400000	= 400000
1	40000	= 40000	1	40000	= 40000	1	300000	= 300000
1	30000	= 30000	1	30000	= 30000	1	200000	= 200000
1	20000	= 20000	1	20000	= 20000	1	100000	= 100000
1	15000	= 15000	1	15000	= 15000	1	100000	= 100000
1	10000	= 10000	1	10000	= 10000	2	40000	= 80000
2	8000	= 16000	2	8000	= 16000	5	10000	= 50000
8	4000	= 32000	8	4000	= 32000	10	8000	= 80000
10	2000	= 20000	10	2000	= 20000	34	6000	= 204000
13	1000	= 13000	13	1000	= 13000	100	2000	= 200000
100	400	= 40000	100	400	= 40000	200	1000	= 200000
860	200	= 172000	860	200	= 172000	2650	200	= 530000
9000	80	= 720000	9000	120	= 1080000	22000	150	= 3300000
1000	nyeremény összesen	1268000	1000	nyeremény összesen	1648000	25007	nyeremény és egy jutalom	6284000

ÁRAK AZ I. OSZTÁLYRA:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— forint

TELJES SORSJEGYEK ÁRAI (mindhárom osztályra érvényes):

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és széküloi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgőnyczim:
LOTTOHEINTZE,
BUDAPEST.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való beküldése kivántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.

Az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 50.000, koronások stb.

Sürgőnyczim:
LOTTOHEINTZE,
BUDAPEST.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.